

§ 23 [Vyrozumění Policie ČR]

(1) Dojde-li při použití donucovacích prostředků nebo psa ke zranění nebo usmrcení osoby anebo ke škodě nikoli nepatrné¹⁹⁾, je starosta, jiný člen zastupitelstva obce pověřený zastupitelstvem obce řídit obecní policii nebo určený strážník podle § 3 odst. 2 povinen neprodleně vyrozumět nejbližší útvar policie.

(2) Starosta, jiný člen zastupitelstva obce pověřený zastupitelstvem obce řídit obecní policii nebo určený strážník podle § 3 odst. 2 je povinen neprodleně vyrozumět nejbližší útvar policie o použití služební zbraně.

¹⁹⁾ § 138 trestního zákoníku.

K odst. 1

1. Komentované ustanovení ukládá starostovi nebo jinému členovi zastupitelstva obce, který je pověřen řízením obecní policie podle § 3 odst. 1 nebo určenému strážníkovi podle § 3 odst. 2, povinnost bez zbytečného odkladu vyrozumět Policii ČR v případech, kdy při použití donucovacích prostředků nebo služebního psa dojde ke zranění či usmrcení osoby anebo k škodě nikoliv nepatrné.

2. Ustanovení navazuje na povinnost strážníka vyrozumět bez zbytečného odkladu osobu, která řídí obecní policii, o každém použití donucovacích prostředků nebo služební zbraně podle § 21 odst. 3.

3. Podrobnější výklad k pojmu neprodleně je obsažen v komentáři k § 10 odst. 1.

4. Tato povinnost vychází z principu odpovědnosti a transparentnosti při vykonávání donucovacích prostředků obecní policií a zajišťuje součinnost a kontrolu ze strany Policie ČR, která má pravomoc pro vyšetřování takových případů.

5. V právní praxi dochází k výrazným rozdílům v interpretaci pojmu „zranění“, a to zejména proto, že tento termín není jednotně definován v legislativě a může se interpretovat různými způsoby, což je způsobeno mj. také rozdílnými účely právních předpisů a potřebou odlišit kvalitu či závažnost újmy podle charakteristiky konkrétní právní normy.

6. Podrobnější výklad k pojmu zranění pro účely zákona o obecní policii je obsažen v komentáři k § 21.

7. Smrt osoby je v českém právním řádu definována jako **nevratná ztráta životních funkcí organismu**, zejména mozkových funkcí (smrt cerebrální). Tento okamžik smrti znamená definitivní biologickou ztrátu schopnosti obnovení života a je zásadní pro určení počátku úmrtí z pohledu práva i medicíny.

8. Právní pojem „škoda nikoli nepatrná“ vychází z kvantifikace výše škody definované v § 138 tr. zákoníku, na které ustanovení přímo odkazuje, přičemž se škodou nikoliv nepatrnou rozumí škoda dosahující částky nejméně 100 000 Kč.

K odst. 2

9. V případě použití služební zbraně strážníkem obecní policie se oznamovací povinnost realizuje v rámci zákonných ustanovení upravujících použití donucovacích prostředků a služební zbraně podle zákona o obecní policii.

10. Ustanovení ukládá starostovi nebo jinému členovi zastupitelstva obce, který je pověřen řízením obecní policie podle § 3 odst. 1, nebo určenému strážníkovi podle § 3 odst. 2

povinnost bez zbytečného odkladu vyrozumět Policii ČR v případech, kdy byla strážníkem obecní policie použita služební zbraň podle § 20.

11. Odstavec 3, který ukládá strážníkovi povinnost bez zbytečného odkladu informovat osobu, která řídí obecní policii, o každém použití donucovacích prostředků nebo služební zbraně, spolu s komentovaným ustanovením, představuje speciální, komplexní a úplnou právní úpravu (*lex specialis*) týkající se oznamovací povinnosti strážníka při použití služební zbraně, která má přednost a subsidiárně se použije před obecnou oznamovací povinností vyplývající z § 11 odst. 1 písm. b) bod 3 zák. o zbraních.

12. Tato komplexní zvláštní úprava zajišťuje, že proces oznamování je jednotně řešen v rámci obecní policie a vychází z rámce použití služební zbraně vymezeného v § 20.

13. Podrobnější výklad k povinnostem strážníka po použití donucovacích prostředků nebo služební zbraně je obsažen v komentáři k § 21.

14. Podrobnější výklad k pojmu neprodleně je obsažen v komentáři k § 10 odst. 1.

Související ustanovení:

§ 18 – donucovací prostředky, § 19 – použití psa, § 20 – použití služební zbraně

Související předpisy:

tr. zákoník, – zák. o zbraních

§ 24 Náhrada škody

(1) Obec je povinna nahradit škodu způsobenou strážníkem v souvislosti s plněním úkolů stanovených tímto nebo zvláštním zákonem; to neplatí, jde-li o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(2) Obec je povinna nahradit škodu osobě, která poskytla pomoc strážníkovi na jeho žádost nebo s jeho vědomím (dále jen „poškozený“). Obec se povinnosti k náhradě škody může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(3) Obec je povinna nahradit též škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 2. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i náhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Došlo-li u poškozeného v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 2 k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle občanského zákoníku. V případech hodných zvláštního zřetele lze kromě náhrady podle občanského zákoníku poskytnout jednorázové mimořádné odškodnění.

(5) Obec je povinna nahradit též škodu, kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou strážníkovi nebo obecní policii; ustanovení odstavce 1 se použije obdobně.

Přehled výkladu:

- I. Odpovědnost obce podle zákona o obecní policii
- II. Odpovědnost obce ve vztahu k právní úpravě občanskoprávních předpisů

- III. Odpovědnost obce ve vztahu k právní úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v samostatné působnosti

I. Odpovědnost obce podle zákona o obecní policii

K § 24

1. Ustanovení § 24 stanovuje širší a specifický režim náhrady škody, který přesahuje rámec soukromoprávních principů. Zákon zde explicitně upravuje povinnost obce nahradit škodu způsobenou strážníkem v souvislosti s plněním úkolů obecní policie nejen v důsledku protiprávního jednání strážníka, ale zejména v souvislosti se správným (zákonným) úředním postupem vůči třetím nezúčastněným osobám, které nejsou původci protiprávního jednání vedoucího k oprávněnému a přiměřenému zákroku.

2. Tento širší rozsah odpovědnosti znamená, že není rozhodující, zda jednání strážníka bylo v souladu či rozporu s právem, ani zda bylo vykonáváno v pracovní době podle § 7 odst. 1 anebo mimo ni, pokud strážník prováděl zákrok obecní policie podle § 7 odst. 2.

3. Tato právní úprava vychází z veřejnoprávní povahy odpovědnosti obce za jednání jejích orgánů při výkonu veřejné moci, kdy zákonný výkon úředního postupu může způsobit újmu, kterou je obec povinna napravit, a to bez ohledu na to, zda byl postup formálně správný nebo nikoliv.

4. Pojem „plnění úkolů obecní policie“ tedy zahrnuje celý rozsah věcné působnosti obecní policie podle zákona o obecní policii i ostatních právních předpisů, které obecní policii svěřují příslušné pravomoci a úkoly podle § 2. Tato formulace přesně vymezuje náhradu škody v rámci celého rozsahu věcné působnosti obecní policie.

5. Odpovědnost za škodu vzniklou v souvislosti s výkonem služby strážníků poskytnutých na základě veřejnoprávní smlouvy podle § 3c nese vždy vůči třetím osobám podle § 24 obec, která strážníky poskytla. Obce si mohou sjednat podle § 3c odst. 3 i odpovědnost obce, ve které strážník působil na základě veřejnoprávní smlouvy, a jejich vzájemné vypořádání mezi obcemi.

6. Podrobnější výklad k úpravě vypořádání škody za odpovědnost je obsažen v komentáři k § 3c odst. 3.

7. Komentovaný § 24 se neuplatní v případech náhrady škody nebo nemajetkové újmy vzniklé strážníkovi obecní policie v důsledku pracovního úrazu, pokud škoda nebo nemajetková újma vznikla při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi. V těchto situacích se náhrada škody nebo nemajetkové újmy řídí § 269 odst. 1 zák. práce.

K odst. 1

8. Odstavec 1 obsahuje úpravu odpovědnosti za škodu obce způsobenou strážníkem v souvislosti s plněním úkolů obecní policie.

9. Toto ustanovení upravující odpovědnost za škodu je třeba vnímat jako nekomplexní ustanovení speciální (*lex specialis*) k obecné úpravě odpovědnosti za škodu tak, jak je obsažena v občanském zákoníku, tak rovněž k obecné úpravě odpovědnosti za škodu podle zákona o odpovědnosti za škodu.

10. Odpovědnost obce podle komentovaného odst. 1 nevyžaduje, aby škoda byla vyvolána nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem anebo obecně protiprávním jednáním.

II. Odpovědnost obce ve vztahu k právní úpravě občanskoprávních předpisů

11. Tato speciální právní úprava uvedená v komentovaném odst. 1 vychází z principu, že škoda vzniklá při výkonu veřejné moci nevzniká ze soukromoprávního, ale z veřejnoprávního vztahu mezi subjektem veřejné moci (obcí, resp. obecní policií jako orgánem obce) a poškozenou osobou vzniklého v souvislosti s činností strážníka obecní policie.

12. Obecná právní úprava občanského zákoníku doplňuje právní režim náhrady škody upravený v komentovaném ustanovení subsidiárně, a to výlučně v případech, kdy tento speciální právní režim nezahrnuje určité otázky nebo situace týkající se náhrady škody.

13. Podle komentovaného odstavce nese obec za škodu způsobenou strážníkem v souvislosti s plněním jeho úkolů objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost, při které se nepřihlíží k zavinění obce.

14. Tato objektivní odpovědnost však není absolutní, neboť zákon stanoví liberační pravidlo, kdy obec není povinna jakkoliv hradit náhradu škody osobě, která svým protiprávním jednáním vyvolala oprávněný a přiměřený zákrok strážníka obecní policie.

15. V praxi se může jednat o případy, kdy strážník při plnění úkolů obecní policie způsobí škodu třetí, nezúčastněné osobě (např. při stíhání pachatele trestného činu, při použití donucovacího prostředku omylem zraní nezúčastněnou osobu, poškodí majetek osoby, pokud např. stíhal pachatele přes zahrady apod.).

III. Odpovědnost obce ve vztahu k právní úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v samostatné působnosti

16. Speciální úprava uvedená v komentovaném odst. 1 vychází z existence zákona o odpovědnosti za škodu, který v § 19 a násl. upravuje odpovědnost územních samosprávných celků za škodu vzniklou při výkonu veřejné správy nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v rámci samostatné působnosti územních samosprávných celků.

17. Obecná právní úprava uvedená v § 19 a násl. zák. o odpovědnosti za škodu se aplikuje subsidiárně a doplňuje zvláštní režim náhrady škody v rozsahu, v jakém zákon o obecní policii otázky náhrady škody neřeší.

18. Odpovědnost obce za nesprávný úřední postup strážníka obecní policie nastoupí tehdy, dopustí-li se nesprávného úředního postupu strážník obecní policie v rámci výkonu svého povolání a současně bude jednání strážníka přičitatelné obci v rámci její samostatné působnosti.

19. Objektivní odpovědnost obce za škodu v takovém případě vzniká tehdy, jsou-li splněny kumulativně tři podmínky zákona o odpovědnosti za škodu:

- vydání nezákonného rozhodnutí nebo realizace nesprávného úředního postupu,
- vznik škody nebo nemajetkové újmy,
- příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí nebo realizací nesprávného úředního postupu a vznikem škody nebo nemajetkové újmy, a podmínky zákona o obecní policii
- nejde o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

20. Důkazní břemeno ve věci naplnění jednotlivých podmínek leží jak při mimosoudním uplatnění nároku poškozeného, tak i v případném sporu na poškozeném.

21. Definice nesprávného úředního postupu zákonem není výslovně stanovena. Vyplývá však z jeho obsahu, že jde o jakoukoliv činnost spojenou s výkonem pravomoci svěřených samosprávným celkům v rámci samostatné působnosti, při níž dojde k porušení pravidel předepsaných právními normami nebo k porušení pořádku vyplývajícího z povahy a funkce daného postupu (*mutatis mutandis*).

22. V rozsudecích soudů se nesprávný úřední postup chápe jako jakékoliv jednání úřední osoby, které není v souladu s procesními a materiálními pravidly. V obecné rovině tedy nesprávný úřední postup spočívá v porušení zákonných pravidel pro postup orgánu územního celku, které vedou ke škodě vzniklé v souvislosti s výkonem veřejné správy.

23. Ve vztahu k činnosti obecní policie se jedná o úkony nebo zákroky strážníka obecní policie podle tohoto nebo jiného zákona, vyjma úkonů a zákroků provedených v přenesené působnosti.

24. Podrobnější výklad k pojmům úkon a zákrok je obsažen v komentáři k § 7.

25. Výkon státní správy orgánům samosprávy lze zákonem svěřit orgánům obcí na podkladě čl. 105 Ústavy a § 35 odst. 1 a § 61 odst. 1 zák. o obcích pozitivně a negativně v obecném rozsahu vymezují, co je přenesená působnost obcí.

26. S odkazem na § 103 odst. 1 přestupkového zákona, kdy je působnost podle přestupkového zákona svěřena mimo jiné orgánům obce, tedy i obecní policii, a která je výslovně charakterizována jako výkon přenesené působnosti, náleží mezi úkony obecní policie vykonávané v přenesené působnosti např. projednávání přestupků v příkazním řízení na místě dle § 92 odst. 1 písm. e) přestupkového zákona, stejně jako řízení o přezkumu příkazu na místě podle § 101 přestupkového zákona. Do této působnosti dále náleží související úkony, jako je zápis do evidence přestupků prováděný městskou policií statutárních měst a hlavního města Prahy podle § 107 odst. 2 přestupkového zákona, jakož i ostatní související postupy obecní policie, které vyplývají z její působnosti coby správního orgánu projednávajícího přestupky.

27. V praxi obecní policie se tedy jedná o škodu způsobenou nesprávným úředním postupem ve formě nezákonně uložené pokuty v příkazním řízení na místě zejm. nesprávně identifikované osobě, a s tím související zápis do evidence přestupků nebo zápis bodů do karty řidiče apod.

28. Problematická je právní úprava krizového zákona, který na podkladě čl. 105 Ústavy a § 35 odst. 1 a § 61 odst. 1 zák. o obcích vymezil v § 39a krizového zákona přenesenou působnost podle krizových předpisů působnosti stanovené výhradně starostovi obce a obecnímu úřadu, nikoliv však dalším orgánům obce nebo orgánům obce všeobecně.

29. Může být velmi obtížné určit odpovědnost obce anebo státu podle § 36 krizového zákona, pokud bude způsobená škoda při činnosti obecní policie v rámci krizových opatření.

30. Z praktického hlediska výkonu činnosti obecní policie je vhodné, aby starosta obce nebo obecní úřad v rámci opatření přijatých podle krizového zákona úkolovali obecní policii podle krizového zákona prokazatelným způsobem (např. písemné pokyny, zápisy z jednání nebo elektronické dokumenty včetně např. záznamů osobních kamer strážníků apod.).

31. V případech, kdy strážník obecní policie plní úkoly zadané starostou nebo obecním úřadem v příčinné souvislosti s opatřeními podle krizového zákona, případně i při

cvičeních podle § 39 odst. 5 krizového zákona, jde o výkon úkonů realizovaných v rámci krizového řízení svěřeného státem. V takové situaci je odpovědnost za tato opatření a jejich následky na straně státu, nikoliv obce, protože uvedené činnosti spadají do oblasti výkonu státní správy v přenesené působnosti v kontextu krizového zákona.

32. Stát má sice právo regresu vůči územnímu samosprávnému celku, potažmo obci, v případě zavinění vzniku škody obcí podle § 16 odst. 1 zák. o odpovědnosti za škodu. Tento regres se však logicky neuplatní v případech úkonů nebo zákroků strážníků obecní policie provedených v souladu s krizovým zákonem, který obecní policie provedla na základě pokynu starosty obce nebo obecního úřadu v rámci provádění krizových opatření, jelikož ten je shodně jako zákon o obecní policii zvláštní právní úpravou a řeší rovněž i případy odpovědnosti státu z oprávněného jednání jím zmocněných osob.

K odst. 2 až 4

33. Obec rovněž odpovídá za škodu vzniklou osobám, které poskytly strážníkovi pomoc na jeho žádost nebo s jeho vědomím. Škodou se rozumí majetková i nemajetková újma včetně škody na zdraví, pokud vznikla.

34. Ustanovení se týká možnosti pomoci jakékoliv osoby strážníkovi, ať už na jeho výzvu, nebo s jeho vědomím.

35. Zvlášť je upravena náhrada škody na věcech pomáhající osoby, tak, že prioritou je uvedení věci do předchozího stavu, zejména prostřednictvím opravy. Pokud však není obnovení věci možné nebo účelné, hradí se škoda peněžitě, aby bylo možné pořídit věc novou. Kromě toho může být přiznána i náhrada vedlejších nákladů nezbytných pro pořízení nové věci, např. náklady na dopravu nebo náhrada mzdy nebo platu.

36. V případě, že osoba utrpí v souvislosti s poskytnutím pomoci strážníkovi újmu na zdraví nebo dojde k její smrti, stanovuje se rozsah a výše náhrady škody podle příslušných ustanovení občanského zákoníku. Náhrada újmy zahrnuje plnou peněžitou kompenzaci za vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy. Pokud v důsledku poranění vznikne poškozenému překážka „lepší budoucnosti“, je mu rovněž přiznána náhrada za ztížení společenského uplatnění. V případech, kdy nelze výši náhrady přesně určit, uplatní se obecné zásady přiměřenosti a slušnosti. Náhrada za ztrátu na výděлку během doby pracovní neschopnosti se poskytuje formou peněžitého důchodu, který představuje rozdíl mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou vyplacenou poškozenému v souvislosti s nemocí či úrazem dle jiných právních předpisů.

37. V případech hodných zvláštního zřetele může být vedle náhrady dle občanského zákoníku poskytnuto i jednorázové mimořádné odškodnění.

38. Obec odpovídá nejen za škodu, která vznikla pomáhající osobě, ale i za škodu, kterou tato osoba v rámci pomoci způsobila jinému. Byla-li však škoda způsobena úmyslně, obec se povinnosti nahradit škodu může zprostit.

K odst. 5

39. Zvlášť je upravena náhrada škody, kterou osoba způsobila jiným osobám v souvislosti s pomocí poskytnutou strážníkovi nebo obecní policii.

40. Na tento postup se použije obdobně postup uvedený v odst. 1 jako by škodu způsobil při výkonu své pravomoci sám strážník, tedy je zde objektivní odpovědnost obce.

41. Legislativní pravidla vlády při požadavcích k tvorbě právních norem stanovují, že pojem „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního

předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu, tedy na konkrétní případ, ustanovení nebo právní vztahy se aplikuje stejné nebo plně shodné pravidlo či ustanovení, které je uvedeno v jiném místě zákona nebo právního předpisu.

Judikatura:

■ Postup městské policie při péči o ochranu veřejného pořádku spadá mezi záležitosti v samostatné působnosti obce podle § 35 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), která je – jako zřizovatel městské policie – také samostatnou právní osobou s vlastní právní subjektivitou, a nikoliv výkonem přenesené působnosti státu. Proto i jednání městských strážníků, kteří neoprávněně zajistili osobní automobil ve vlastnictví stěžovatele technickým prostředkem zabraňujícím odjezdu vozidla (tzv. botička), je ve svých důsledcích přičitatelné obci, a nikoliv státu.

Obec tak je pasivně legitimována v řízení o náhradu škody ve smyslu § 22 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. (**nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 1894/14**)

■ Zřízení městské policie hlavního města Prahy spadá do samostatné působnosti obce podle ustanovení § 59 zákona č. 131/2000 Sb. Dopusť-li se strážník nesprávného úředního postupu v rámci výkonu svého povolání, kdy je toto jednání přičitatelné obci v rámci její samostatné působnosti, a vznikne-li poškozenému škoda v příčinné souvislosti s jednáním strážníka, je dána odpovědnost obce, tj. hlavního města Prahy podle zákona č. 82/1998 Sb. (**rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. 30 Cdo 1134/2011**)

■ Žalobou podanou u Okresního soudu v Karlových Varech se poškozený domáhal náhrady škody na zdraví, utrpěné dne 4. 11. 1996 při bezdůvodném fyzickém napadení ze strany hlídky strážníků Městské policie v V., a to proti České republice – Ministerstvu vnitra (s odvoláním se na objektivní odpovědnost dle ust. § 18 zák. č. 58/1969 Sb.)

Ministerstvo vnitra nemůže být subjektem, vůči němuž by bylo možno v tomto případě dovozovat odpovědnost za škodu, a není tedy ve věci pasivně legitimována. V odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud uvedl, že právní úprava odpovědnosti státu za škodu upravená v zák. č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem, se použije pouze v případech, pokud není odpovědnost za škodu v rámci výkonu působnosti státní správy, byť i v přenesené působnosti, upravena zvláštním zákonem. Z hlediska úpravy odpovědnosti za škodu, která je důsledkem nesprávného úředního postupu, jde tedy o zákon obecné povahy, který se použije pouze v případech, kdy zvláštní zákon upravující výkon v oblasti státní správy nestanoví něco jiného. V posuzovaném případě však zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, obsahuje zvláštní úpravu odpovědnosti za škodu, která má přednost před úpravou provedenou zákonem č. 58/1969 Sb. (**rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 31. 8. 2004, č. j. 10 C 264/98-187; potvrzený nálezem Ústavního soudu ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. III. ÚS 662/04**)

Související ustanovení:

§ 2 – věcná působnost obecní policie, § 3a až 3c – veřejnoprávní smlouvy, § 6 – povinnosti strážníka při provedení úkonů nebo zákroků, § 7 – povinnost provést zákrok nebo úkon, § 12a – oprávnění požadovat prokázání totožnosti

Související předpisy:

zák. o odpovědnosti za škodu, – přestupkový zákon

Literatura:

BÁRTŮ, J. *Náhrada škody způsobené zvířetem*. Praha: C.H. Beck, 2025.

DEMOVÁ, K., VYSOKAJOVÁ, M. *Náhrada újmy vzniklé pracovním úrazem či nemocí z povolání*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022.

- DRAŠTÍK, A., FENYK, J. a kol. *Trestní řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017.
- DVOŘÁK, J., HEJČ, D. *Zákon o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2021.
- BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S., PRŮCHA, P. a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022.
- IŠTVÁNEK, F., SIMON, P., KORBEL, F. *Zákon o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Komentář*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020.
- KOPECKÝ, M., PRŮCHA, P., HAVLAN, P. a kol. *Zákon o obcích. Zákon o Sbirce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Komentář*. 4. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022.
- PAVELEK, O. *Náhrada nemajetkové újmy na zdraví a při usmrcení*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2025.
- PŮRY, F., VOJTEK, P. *Nároky poškozeného v adhezním řízení*. Praha: C.H. Beck, 2024.
- VANÍČEK, J., VODEHNAL, O. *Krizový zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017.

Zpracování osobních údajů a získávání informací

§ 24a

[Zpracování osobních údajů obecní policií]

(1) Obecní policie zpracovává osobní údaje, které potřebuje k plnění úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona.

(2) Obecní policie poskytuje osobní údaje podle odstavce 1 policii, orgánům obce a dalším orgánům veřejné moci, je-li to nutné k plnění jejich úkolů.

(3) Obecní policie nejméně jednou za 3 roky prověřuje, jsou-li osobní údaje zpracováváné podle odstavce 1 potřebné k plnění jejich úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona. Zjistí-li, že tyto údaje nejsou potřebné k plnění jejich úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona, provede bez zbytečného odkladu jejich likvidaci.

(4) Ustanovení právních předpisů upravujících ochranu osobních údajů nejsou dotčena.

K § 24a

1. Zpracovávání osobních údajů orgány veřejné moci, tedy i obecní policií, je v českém právním řádu primárně upraveno nařízením GDPR ve spojení s § 5 zák. o zpracování osobních údajů. Orgány veřejné moci mohou osobní údaje zpracovávat bez nutnosti explicitního souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro plnění úkolů veřejného zájmu nebo veřejné moci, která jim byla svěřena právním předpisem [čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení GDPR].

K odst. 1

2. Odstavec 1 představuje základní zmocnění pro obecní policii ke zpracovávání informací v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů obecní policie podle zákona o obecní policii a dalších právních předpisů.

3. V obecně rovině obecní policie, resp. obec je povinna zabezpečit zpracováváné informace podle zákona o obecní policii proti neoprávněnému přístupu, neoprávněné změně,